

Előfizetési árak

Helyben:

Egész évre 10 kor., fél évre 5 kor., negyed évre 2 k. 50 f.

Vidéken:

Egész évre 12 kor., fél évre 6 kor., negyed évre 3 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

SZENTESI LAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Vajda B. Utóda könyvnyomdája Szentés, Kossuth-tér

Egyes példányok kaphatók

Lapunk könyvnyomdájában valamint lapkihordóinknál, a kiknél lapunk előfizetésre is megrendelhető.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Felölös szerkesztő:
SIMA LÁSZLÓ

Főmunkatárs:
HEGYI ANTAL

Hirdetések árát,

valamint nyilttéri közleményeket kiadóhivatalunk méret szerint a legutányosabban számít.

Kommentárok.

— Július 6.

Mult lapunk vezető helyén fölhivtuk a figyelmet arra az akcióra, amelyet a szomszédos Csongrád akar indítani a Duna—Tisza csatorna torkolatának elnyerése és illetve Csongrád vasuti gócponttá való fejlesztése érdekében. Mert figyelmet érdemel. Ez okból tettünk közé főmunkatársunknak a csongrádi képviselőtestülethez intézett önálló indítványát, amelyen óriási fejlesztési program alapjai vannak megjelölve.

Ez az indítvány fölöttébb megérdemli, hogy még egy ízben foglalkozunk itt vele a lap vezetőhelyén és rámutassunk egy olyan körülményre, amely rendkívül fontos.

A magyar kereskedelmi kormány óriási vasut fejlesztési program megállapításán dolgozik. Arról van szó, hogy tíz esztendőn belül kiépítsék mindazokat a vasuti vonalakat, amelyek egyes vidékek gazdasági szempontjából fontosak.

A Hegyi-féle indítvány ereje éppen ebben a körülményben rejlik.

Akkor fog a szomszédos Csongrád kopogtatni, amikor eredményeket érhet el.

A mult évben a „Szentési Lap” már foglalkozott azzal az eszmével, hogy a szentes—szarvasi és szentes—tiszaszazugi vasuti vonalakat ki kellene építeni s egyszersmind rámutatunk arra, hogy a szolnok—hódmezővásárhelyi vasuti vonal megváltását szorgalmazni első rangú feladatunk.

Első sorban azonban nézzük a Hegyi-féle indítvány intencióit.

Az indítvány első része: a debrecen—fümei összeköttetés létesítése Csongrádon át. Az indítvány természetesen első sorban a sorban a szomszéd város érdekeit nézi és teljesen illetve jórészt mellőzi a miénket. A szarvasi összeköttetést nevezetesen Kunszentmártonon át akarja létesíteni, holott ez a legtermészetesebben létesíthető Szentésen keresztül. Ez a vonal még rövidebb is mint a kunszentmártoni összeköttetés.

A második rész az orosháza—szentes—csongrádi vonalrész államosítását célozza. Ez az államosítás annyit jelentene; hogy egy nagyváradi—félegyházi vonal volna beilleszthető a vasuti menetrendbe, amelynek közvetlen előnyei anyira szembeötlőek, hogy szinte fölösleges rámutatni.

Együtt a Hegyi-féle indítvány hoz.

A Duna—Tisza csatorna létesítése kapcsán azonban felvethetünk egy másik eszmét, mely rendkívül lényeges és nagy jelentőségű volna keresztül vitel esetén városunkra.

Ez a Körös mar torkolatának megszüntetése és a Kurca medre felhasználásával egész Mindszent alá való levitele. Első pillanatra szinte lehetetlennek látszik ez az eszme s amerikaias ideának; de a komoly szemlélő és figyelmesen gondolkozó fej semmi amerikaias mellékiút nem talál ebben a dologban.

Hogy ez eszme megvalósítása mit jelentene Szentésre azt hisszük anyira evidens, hogy senkinek sem kell ma-

gyarázni, aki fel tudja fogni az mit jelent a mai fejlődött viszonyok között folyópárti városnak lenni.

Mindezeket figyelembe véve nem tartanók sem idő sem pedig célszerűtlen dolognak, ha most, amidőn kedvező alkalom mutatkozik: Szentés is megmozdulna s a kormány vasuti fejlesztési programjának megvalósítása kapcsán részt kérne magának is.

Szentés kérelme, szerintünk ezekben volna csoportosítható:

1. A debrecen—fümei összeköttetés létesíttessék Kisujszállás—Turkeve—Szarvas—Szentés—Csongrádon át.

2. A budapest—szegedi második vonal létesíttessék a szolnok—kunszentmárton—szentes—hódmezővásárhelyi vonalakkal államosításával.

3. Létesíttessék a nagyváradi—félegyházi közvetlen vonal az orosháza—szentes—csongrádi vonal államosításával.

4. Vegye fel a kormány vasutépítési programjába a szentes—tiszaszazugi vonal létesítést.

Együttal az összes érdekelt községek bevonásával indíttassék mozgalom a Kurca meder folyó mederré teltelére akként, hogy a Körös folyó mai torkolata elzárásával a Körös a mai Kurca medren keresztül Mindszent alatt szakadjon a tiszába.

Jól tudjuk óriási dolgok ezek s csak papíron nem nehéz megvalósítani őket. De ha megmaradunk ebben a lomha tétlen tunyaságban és apró dolgokat fujunk fel; de igazi életkérdéseinket egyszerűen agyon hallgatjuk akkor unokáink azon veszik észre magukat, hogy a híres Szentés hátrább maradtabb silány falu mint Tömörkény

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA.

A szerelem vége.

Írta: SIMA JULLIA.
(Folytatás.)

Imre nevetett. Hadd beszéljen. Most már boldog fog lenni. Övé lesz akit szeret. — Övé is lett.

Néhány nap mulva együtt lakott Ágnes-sel. boldogok voltak nagyon. Éveken keresztül. Az öreg Szlankaék is, a megtörténtekbe bele nyugodtak. A Zsuzsika keserűségével, szegyenével senki sem törődött.

Az Imre nagy boldogságába, nagy fájdalom is vegyült. Kis fia, a kis Imre, akit végtelenül szeretett, akit nem adott oda az anyjának mikor a háztól elűzte, beteg lett és meghalt. Ez a csapas nagyon súlyosan érintette az apát. De azért még ott a koporsó felett is azt mondta:

— A mi szerelmünknek nem lesz vége soha!

Ágnes is szívéből siratta a kis fiút, akit sajátjaként megszeretett.

Ez a halál nagy változást hozott a sze-

relmesekre. Imre bánatában a koresmában keresett vigaszt. Amint mámoros fejjel haza tért, gyakran meg is verte a szép asszonyt. De hiába volt bárnily durva, Ágnes mindig azt mondta:

— Nem hagyom el. Szeretem Imrét nagyon. Nem bánom hár mit tesz is, csak itt legyen velem. Lehet bár mily durva, a mi szerelmünknek nem lesz vége soha!

Évek, évek után multak el. Az öreg Szlanka feleségével együtt ki költözött a temetőbe. Imre ivott évről-évre jobban.

Mindég durvább kegyetlenebb lett Ágneshez, pedig nagyon szerette a szép asszonyt. De hát, aki az esztét megiszta nem tudja mit eszelepszik.

Az Ágnes hofehér, gyönyörű karjai nem igen voltak kék foltok nélkül. Csak hogy nagyon szerette Imrét és mindent megbocsátott neki.

Sándorka az Ágnes fia szépen megnőtt. Amint nőtt mindjobban kezdte latni az Imre durvaságát az anyjával szemben.

— A mi szerelmünknek soha sem lesz vége.

Szenvedett tovább. Néha azért voltak boldog napjaik is,

Amelyik férfi csak a részegségével okoz keserűséget, ott még lehet boldogság. Csak ahol az egyik fél hull, ott nem lehetnek soha sem boldogok.

Sok év telt el az Ágnes fiából férfi lett. Imre még jobban ivott, Ágnes még többet szenvedett és türt. Pedig már beteg volt.

Az Imre sok durvaságától szívbajt kapott, Imrét ez sem térítette le a koresmás utról. Sőt terhére kezdett lenni az imádott, a bálványozott Ágnes. Teljes szabadsággal és egyedül az itálnak kívánt élni.

Ágnes mindent el türt. Türt, szenvedett, abban a meggyőződésben, hogy az ő szerelmünknek nem lehet vége soha.

És valóban az asszony mérhetetlen hűség, elfogyhatatlan szerelme, csodás türelme mindent elviselt volna. Soha sem lett volna vége a szerelmüknek.

De Imre rá unt. Az asszony beteges lett. Ő miatta lett beteg. A vagyonja is elfogyott. Pedig ő nem mulatott. Az Imre öröksége mind meg volt. Pedig ő korcsmazott. — Oh! A férfiak nagyon ügyesek. Minden vagyonja meg volt Imrének, csak egy veszett el; a becsület érzése! Az ital a barátok, oh! azok

KRONIKÁS JEGYZETEK.

— Julius 6.

Árpádvármegye!

Azért tettem utána felkiáltójelet, mert kiáltva mondtam volna ha nem írnam. Mert az ember, ha valami igen, de nagyon tetszik, rendesen kurjantani szokott. Már pedig én azt sem tagadom el: nekem igen, de nagyon tetszik ez a gondolat: Árpádvármegye!

No persze: ez a keeske meg a káposzta történetéhez vág. A keeske tudvalevően ki-váló káposzta kertész. Csak egyetlen hibája van, hogy nevezetesen: a keeske nem lakik jól anélkül, hogy a káposzta el ne fogyna.

Ez azután szörnyűsége nagy baj.

A dolog itt is úgy van, hogy Árpádvármegyét könyv csinálni papírosan Csongrádvármegye rovására nélkül. De hát az életben megvalósítani: jaj! beh nehéz!

Van egy mód rá: Csongrádvármegye helyett azt írni Árpádvármegye. Megvan azonnal!

Folytatom tovább, mert még a rossz nyelvek rám fogják, hogy Csongrádvármegye eltörlesének vagyok a híve.

Én nem esküszöm meg rá, hogy nem vagyok; de eskü nélkül sem vagyok.

De ebben a kacagtató Árpádvármegye komédiában azt látom, amint főnebb leírta.

Nevezetesen megyéket gyártani papírosan szörnyű módon könnyen megy; de megvalósítani borzasztó nehéz!

Megye nevével föléserélni másra! Szintugy remekül könnyű.

Dr. Kelemen Béla ezt nagyon jól tudja. Talán még jobban mint én.

De hiszen ő nem is akarja Csongrádvármegyét ellőruálni, hanem Árpádvármegyét nevével akar egy megyét elkeresztelni.

Igy nem tesz semmit Csongrádvármegye ellen; de Szegednek eleget tesz.

A főkapitány ur szabadságon van. Tetszik tudni ezt a körülményt egyrészt a juniusi közgyűlés határozatából és onnan, hogy a rend szentesi legfőbb öre hivatalos szobájának ajtaján ez a felírás ékeskedik:

„SZABADSÁGON.”

Hogy azután a főkapitány ur a szabadság idején bent ül a hivatalos szobájában és még jobban össze bogozza az amugy is big-bogos rendőrségi ügyeket — szentesi embernek mondani sem kell. A restanciákon dolgozik ilyenkor. Folyó ügyét nem intéz.

De napidijakat élvez.

Én csak úgy sejtem. A napokban például a bökényi kompvizsgálatnál járt el. Gondolom be fogta érte nyújtani az utizámlát. Érdekes! Nagyon érdekes!

a jó barátok a becsületért, a lelkiismeret-
tet ölik ki a férfiakból!

Az Imre esete is ilyen volt.

Egy napon kocsi-ra rakta Ágnes-t és küldte haza abba a házba, amit Ágnes férje halála után vett, honnan magához vette.

Ágnes nem sírt, nem könyörgött. Nem szólt egy szót sem.

A nagy fájdalom némává teszi az embert. A házban, a sivár üres házban sem szólt. Csak azon tűnődött, hogy igazán vége tudna lenni az ő szerelmüknek? Nem, nem biztatta magát. Annak a szerelemnek még nincs vége.

Még akkor, valóban nem is volt vége. Nem volt, mert Ágnes még mindig szerette Imrét. De nem sokára vége lett. Ágnes a vég-telenül szerető Ágnes megőrült. Beszállították az örültek házába.

Imre haladt tovább, lejjebb a zűllés útján. Ágnes az örültek házában élt. Már nem tudódott egyiksem azon, hogy ime, a szerelemnek vége lett.

(Vége)

Panaszos hangok jutnak el levelek alak-jában szerkesztőségünkbe. Tavaly ezekkel a dolgokkal egymásután foglalkoztunk és hol szelidebb, hol erősebb hangon kértünk, kö-
veseltünk orvoslást.

Most aligha lehetne mást a Szentesi Lap, minthogy előszedje tavalyi cikkeit és sorba közölje őket.

Miről van szó? Ki találja el?

Nem kell agyon törni az agyvelőnket! a piacról, a köztisztaságról meg más egyéb ilyen csemegékről.

De hát érdemes a falra borsót hányni?

Ilyen komisz kutya melegben, mint ma van: a legényesebb idea sem ér fabatkát. Ugorka szezon is van: ami történik is az is afele bár ne volna dolog.

A közönség persze haragszik. Mit lehetek én mást: ugorkával kínálom meg a szennációra éhes publikumot.

Barázda.

A VÁROS ÉS MEGYE.

— Julius 6.

(A városi képviselőtestület hétfőn délelőtt 9 órakor a tulakurcái közgyűlési teremben rendes közgyűlést tart.

(Tanácsülés. A városi tanács ma délután 3 órakor dr. Matóffy Ferenc polgármester elnöklésével ülést tartott. A tanács ülésen a hétfői közgyűlés tárgysorozatával foglalkoztak és megállapították a tanácsai javaslatokat.

UJDONSAGOK.

Oh ne menj . . .

— Julius 6.

Oh ne menj, maradj még!
Óly soka valék így
Szomorú szívemmel
Árván, egyedül . . .
Oh ne menj, maradj még!
Úgy fáj a szívemnek,
Mikor a szemembe
Bánat könnye gyűl . . .

Küldtelek a harezba,
Küldtelek a vészbe,
S hoztál már virágot,
Hoztál már babért,
Addig mennyi éjert
Virasztottam által,
Mennyit imádkoztam
Érted s magamért!

Mennyi álmat üztem,
Mikor csendes estén
Virág a virághoz
Epedőn sóhajt!
Hányszor megremegtem,
Mikor feled láttam
Gyors szárnyakon szállni
A nehéz vihart.

Mikor mellettem vagy,
Mikor ölelhetlek,
Akkor se legyek tán
Boldog igazán?
Mindig csak azt higgyem
Végtelen szerelmünk
Elszálló fuvallat,
Délifáb csupán?

Oh ne menj, maradj még!
Óly soka valék így
Szomorú szívemmel
Árván egyedül . . .
Oh ne menj, maradj még!
Úgy fáj a szívemnek,
Mikor a szembe
Bánat könnye gyűl . . .

Dr. Hadányi Ruttkay Emma.

Felkérjük előfizetőinket, hogy előfizetésük megújítása iránt gondoskodni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésénél akadályok merüljenek fel.

— Személyi hír. Dr. Kelemen Béla főispán holnap Szentesre érkezik, hogy a vármegyei közigazgatási bizottság hétfői ülésén elnököljön.

— Országos gazdakongresszus Pécsen.

A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége a folyó évi pécsi országos gazdasági és ipari kiállítás kapcsolatában I. évi szeptember hó 3-án és 4-én Pécsen országos gazdakongresszust fog tartani. Amidőn a magyar gazdaközöniséget a Pécsen megtartandó VIII. országos gazdakongresszusban való részvételre ezemmel meghívjuk, egyúttal felhívjuk figyelmét a pécsi kiállításra is, amelynek kapcsolatában szeptember 2-7-ig fog az előállatkiállítás is megtartani, a mely a Dunántúl magas színvonalon álló állattenyésztését fogja bemutatni s így a kongresszus részvevő gazdáknak a tanulmányozásra kiváló alkalmat fog nyújtani. A kongresszus az egész magyar gazdaközöniséget érdeklő oly fontos kérdéseket fog tárgyalni, hogy kívánatos, miszerint a gazdaközöniség minél nagyobb számban vegyen részt már csak azért is, hogy ezzel is nyilvánítsa a kongresszus tárgyalásai iránti érdeklődését és szívt adjon a kongresszusi határozatoknak.

— Távozó lelkész. A váci megyei püspök Bodonyi János Antal katolikus segédlelkész hasonló minőségben Mezőtúrba helyezte át. A távozó segédlelkészben társadalmunk egyik igen rokonszenves tagját veszítjük el.

— Értesítés. Szentes város iskolaszéke ez uton is értesíti a tanyai elemi iskolák tanítóit, hogy a kir. tanfelügyelő a hivatali esküknek kivételére 1907 évi július 8-ik napján délután 4 óráját tűzte ki annak helyéül a vármegyei ház nagyerterméi jelölte meg, egyszerűsített pedig figyelembe az érdekelteket, hogy ezen eskü letételére az esküszöveget tartalmazó és sajátkezűleg aláírt ível és tanítói oklevelekkel, mely utóbbira az eskü kivételének ténye rávezetik, annál bizonyosabbban jelenjenek meg mert különben államsegélyben nem részesülnek. Szentesen, 1907. július 6-án. Az iskolaszék elnöksége.

— A tan-tók esküje. A július elsején életbe lépelt új tanítói törvény értelmében az összes elemi iskolai tanítók kötelesek esküt tenni a királyhoz s a magyar hazához való hűségére. Az állami segítségét élvező tanítók 1907. szeptember 30-ig kötelesek a megszállott esküt magyar nyelven letenni, a többi közönségi és hitfelekezetek tanítóit pedig, akiknek állami segítségük nincsen, kivétel nélkül 1909. június 30-ig. Az eskü így hangzik:

„En N. N. rendes tanító, esküszöm az élő Istenre, hogy Ő felsége apostoli királyom, magyar hazám és annak alkotmányára iránt tántoríthatatlan és reudületlen hűséggel viseltem, az ország szentesi testület törvényeit és törvényes szokásait megtartom, a hazai hatóságok törvényes rendelkezéseit, valamint a tanítói tisztelemmel járó kötelezéseket mindenkor lelkiismeretesen, híven és pontosan teljesítem és a gondjaimra bízott ifjúságot a magyar haza szerelében fogom nevelni, Isten engem úgy segéljen!”

— Az aratási munkák. Az országban minden helyen zavartalanul folyik az arató munka. A beérkezett jelentések szerint az aratók, akik az aratási munkára szerződtek mindenütt megkezdtek az aratást, ugy, hogy a földművelésügyi minisztérium által össze-gyűjtött tartalek munkáscsapatra ez idő szerint nincs szükség. A szocialisták nemrég megpróbálták szerződészegesre bírni a munkásokat, de nem sikerült.

— Meghívó. A szentesi iparos ifjak önképző köre I. évi július 11-én délután 3 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a kör rendes, partoló, alapító és tiszteletbeli tagjai tisztelettel meghívom. Tárgy I. A múlt közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 2. A kör választmányának a pécsi orsz. kiállítás tanulmányi kivándorlása vonatkozó határozata. 3. Lemondás folytán megüresedett könyvtárnoki állás betöltése. 4. Indítványok. 5. Jegyzőkönyv hitelesítő bizottság kiküldése. — Szentes, 1907. júli 6. Gálly Sándor elnök.

ből sem tud megélni, a munkaadó pedig kit éri a drágaság éppen úgy sújt, a mai viszonyok között, sokszor csak a saját tönkremenése árán lene képes a magasabb béreket megadni. Mindezekből pedig az következik, hogy csakis az egyes nemzetek közgazdasági viszonyaira való különös tekintetek méltánylással képzelhető szabályozás kérdésének igazságos megoldása.

(Folyt. köv.)

Soha.

írta: L. D'Amis.

II.

Emlékek között.

Lorenzónak nagyon kedves vendég lett a Sperada házában. Egy esztendővel azelőtt volt ott. Akkor amidőn az a levélben említett szakítás megtörtént. Az öreg Sperada máma apórára megnézte.

— Fiam, maga agyon gondolkozza magát, mondta szemrehányosan. Persze a dicsőség. Az a dicsőség. A hírnév! Hagyja el nem boldogság az. Teher. Higgye meg, hogy teher. Vonuljon felre onnan... Jöjjön professzornak Sebastinába...

Lorenzónak nem is figyelt az öreg neni jószágos szavaira. Nem tudott betelni Evelina nézésével.

— Emlékszel-e? — sugta a leány, ki tudja hányadszor.

— Emlékszem sugta vissza Lorenzónak.

Régen szerették egymást. Így kezdődik nagyon sok szerelmi történet. Maga a szerelem sem más, mint sablon. Természetes, hogy a szerelmi történetek is szükség szerint mind sablonosok. Az egyik, mint a másik.

Vagy a gyermek pajtátságán kezdődik s a mindennapi érintkezés fejleszt ki észrevétlen. Vagy valami kicsinyes dologon kezdődik. De soha sem tudva. Mindenkor észrevétlen.

És a vége. Ezer változatban és milliárd fordulatában minden szerelemnek ugyan az: tragédia kisebb, vagy nagyobb. Zajosabb vagy csöndesebb. Színjáték az élet. Minden eseménye mintha előre volna scenálva. Mesteri kézzel megírva. Egy-egy ember élete száz és száz különféle dráma zürzavaros vegyülete s a leghektikusnapibb ember élete is idegigazító olvásvány volna, ha ügyes kezű írónak vetné papírosra.

Aki szokott gondolkodni az élet eseményei fölött s aki ráér, hogy számolgassa az emberi tettek rugóit és a cselekedetek eredményeit nem fog ezekben az állításaimban semmi lehetetlent találni.

Lorenzónak és Vellin szerelmi regénye is ugy kezdődött, ahogyan többiek szoktak. Régen. Akkor amidőn még Vellin kisasszony kurta szoknyát hordott és Lorenzónak a középiskolák padjait írta és vérszede. No persze nehogy valaki azt gondolja, hogy ez szerelem volt. Dehogynem. Csak szövetség két vásólt gyereknek. Mert a Deákne vásznal Evelina sem volt valamivel különbb, mint Lorenzónak.

Hanem azután szerelem lett belőle. A rakoncátlan fiúból a csintalan leány nevelt komoly törekvő fiatal embert. Persze ez már jóval később volt. Akkor amidőn Vellint signorina, Evelinának kezdtek szólítani komoly öreg bácsik is és amikor Lorenzónak signor dal Mandi névre kezdett hallgatni.

A római egyetem hallgatója volt már ekkor Lorenzónak s a közeli szomszédság révén csaknem minden vasárnap vendége a sebastinai Sperada háznak.

Oh ezek a vasárnapok feledhetlenek voltak.

Sok csodálni való ebben sücsen. Éppen semmi sincsen. Szeretnék látni olyan sze-

relmet, akinek vannak elfeledhető emlékei. Azaz, hogy mivel az emlékek mind feledhetetlen, akinek emlékei nincsenek! Igen természetes, hogy nem találak ilyen szerelmezt. Az emlékek úgy hozzá tartoznak a szerelemhez mint a rózsához az illat, a fényhez az árny s a ragyogó égbolthoz a verőfény.

Lorenzónak kezdett beszélni:

— ... emlékszel akkor... Tudod ott jártunk a Mirabella völgyben. Ezeregy szál virágot gyűjtöttem össze neked... Akkor esőköltőt meg legelősször, édes...

A leány elkapta a szót:

— És akkor öleltük meg egymást

Milyen haszontalanság az egész! És elég ahoz, hogy két lelket valami csodás holdosság érzése lengjen körül és ellenállhatlan vágy ragadjon meg emlékezni, éledegni a mult színes hazugságain.

Késő éjféle nyult bele a társulgas. Lorenzónak utazott vissza Firenzebe. Másnap már ott kellett lennie hivatalában.

Az elválás szívélyes volt.

— Mikor látunk viszont Lorenzónak, kérdezte a leány.

— Hamarosan... akkor soká fogok itt maradni nálad.

És a leány megcsókolta a férfit.

— Várlak, hiszek neked. Csak ennyit mondott.

Csak ennyit! De vajon mondhat-e ennél többet az, aki szerelmes annak, akibe szerelmes?

(Folyt. köv.)

3068/1907.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező külső tiszai 39 696/1200 hold területű föld és az ezen területen és a Tiszaparton gyakorolható tiszai kikötő és rakpart díjszedés jognak 1908 január 1-től 1910 december 31-ig 3 egymás után következő évre leendő bérbeadására 1907 július 10-én délelőtt 10 órakor lejáró határidővel zárt ajánlati-verseny tárgyalás fog tartatni.

Felhívom emnélfogva mind azokat kik a haszonbérletet elnyerni óhajtják, hogy egy koronás bélyeggel ellátott borítékba zárt írásbeli ajánlataikat, melyhez a felajánlott évi haszonbéri összeg fele ovadékként csatolandó fenti határidőre a központi ígató hivatalba adják be.

Feltételek a gazdasági tanácsnoki hivatalban megtudhatók.

Szentes 1907 június 14.

MAGYAR h. polgarmester.

Csépléshez

legalkalmasabb elsőrendű Porosz Köszén valamint legjobb minőségű Zaborcai Koks és Szabolcsi mosótt kovács szén bármily mennyiségben és jutányos ár mellett kapható.

Sarkadi N. Ferenc. kereskedő.

2-10

Kiadó Lakás.

A piac téren egy igen szép két nagy szobás lakás a hozzá való melléképületekkel együtt július 24-től kezdve kiadó. — Értekezni lehet e lap kiadóhivatalában.

2427/1907.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező belső tiszai vagyis a Kucori csárda melletti mint egy 13 1052/1200 hold területű földnek 1908 január 1-től 1910 december 31-ig 3 egymásután következő évre leendő haszonbérbe adására 1907 július 15-én délelőtt 9 órakor a Kucori csárdánál nyilvános árverés fog tartatni.

Szentes 1907 június 14.

Kalpagos
gazd. tanácsnok.

3073/1907.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező ugynevezett Delelő csárda a gazdasági tanácsnoki hivatalban 1907 július 9-én délelőtt 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen 1908 január 1-től 1910 évi december hó 31-ig terjedő 3 évre haszonbérbe ki fog adatni.

Feltételek megtekinthetők a gazdasági tanácsnoki hivatalban.

Szentes 1907 június 14.

Kalpagos
gazd. tanácsnok.

3070/1907

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező bőkenyi csárda és kompnak 1908 január 1-től 1910 december 31-ig terjedő 3 évre leendő haszonbérbe adására 1907-ik évi július 9-én délelőtt 11 órakor a gazdasági tanácsnoki hivatalban nyilvános árverés fog tartatni.

Feltételek megtekinthetők a gazdasági tanácsnoki hivatalban.

Szentes 1907 június 14.

Kalpagos
gazd. tanácsnok.

Eladó

5000 drb. akácfa küllő és 200 drb. szőlő lugos oszlopnak való, SIPOS LAJOS IV. 114 sz. házábanál.

Eladó ház.

Udvardi István-nak III. t. 56 számú háza mely áll 3 szoba 2 konyha egy görde alatta ólak és több mellék épületekkel 36000 l udvar telekkel együtt kedvező fizetési feltételek mellett eladó — Értekezni lehet a helyszínen a tulajdonossal.

TAKACS-féle gyomorsó

egyedül biztos hatású szer makacs gyomorbajoknál, ára 3 korona — Nagy jövedelem marad a gazda kezében, ha apró szárazsággal elhullását megakadályozza, ezt csak a

BAROMFI-TINKTURA

használati által ér. el. ára 90 fillér. — Kik sörömörében szenvednek, azok használják a

folyékony ecetszappant

amely kitűnő gyógyszernek bizonyult számos esetben K. I. 20.

Takács István „Mátyás Király” gyógyár
15 CINKOTA. (Budapest mellett.)